

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

งานโยบายและแผน
ทต.ผักตบ อ.หนองหาน จ.อุดรธานี

ประกาศเทศบาลตำบลผักตบ
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

ตามที่เทศบาลตำบลผักตบ ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐ แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๙ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๖ แล้วนั้น

อาศัยอำนาจตามความในหมวดที่ ๕ ข้อ ๒๒ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๙ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ แก้ไข ครั้งที่ ๑ /๒๕๖๖ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ต่อไปรายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายคำปลาย คำแพลงราช)

นายกเทศมนตรีตำบลผักตบ

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา

๑. แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

๑.๑ วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนับสนุนต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อนได้แก่ การมีเอกภาพ อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุข เป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษา ผลประโยชน์ของชาติ ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติ และศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศไทยในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกสารและอธิปไตยมีการปกครองระบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำเนินชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทั่วพื้นที่

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่ก้ามุ่งประเทศไทยได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างท่ามทีมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศไทยมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถสร้างรายได้จากภายในและภายนอกประเทศไทย ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดรับกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคุณภาพน้ำสี การผลิตการค้า การลงทุน และการนำร่อง ให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมมูลร่วมในทุนที่สามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่มีเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษา การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อวิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบบันเวศน์ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคมมีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศคือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยการดับศักยภาพของประเทศไทย หลากหลายมิติพัฒนาคน ในทุกมิติ และในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบน คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของ ประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวมโดยการประเมินผล การพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ

- (๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- (๒) ชีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- (๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศไทย
- (๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- (๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- (๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๑.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถดับการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคงมั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และเป้าหมายการพัฒนา ประเทศข้างต้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาว ที่จะทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกสารฯ และอธิปไตย มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัย ภายในและภายนอกประเทศไทยทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ ภาค เกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการของประเทศไทยได้รับการพัฒนายกระดับไปสู่การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใน การสร้างมูลค่าเพิ่ม และพัฒนากลไกที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ที่จะสร้างและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของ ประเทศไทยเพื่อการดับฐานรายได้ของประชาชนในภาพรวมและกระจายผลประโยชน์ส่วนต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม คนไทยได้รับการพัฒนา ให้เป็นคนดี คนเก่ง มีวินัย คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม และมีศักยภาพในการคิดวิเคราะห์สามารถ “รับ ปรับใช้” เทคโนโลยีใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าถึงบริการพื้นฐาน ระบบสวัสดิการ และกระบวนการยุติธรรมได้ อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีใครถูกทิ้ง ไว้ข้างหลัง

การพัฒนาประเทศไทยท่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่าง การพัฒนา ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ “ประชาธิรัฐ” โดย ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการ แข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและ ความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ โดยแต่ละยุทธศาสตร์มีเป้าหมายและประเด็น การพัฒนาดังนี้

๑.๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศไทยมีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติสังคม ชุมชน 一直到การพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยีและระบบ ฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคาม และภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านความมั่นคงที่มีอยู่ ในปัจจุบันและที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตใช้กลไกการแก้ไข ปัญหาแบบบูรณาการ ทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคมและองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้าน และ มิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลัก ธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติ ด้านอื่นๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

๑.๒.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เป้าหมายพัฒนา ที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติบนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอุดตีด” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์วัฒนธรรม ประเพณีวิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลายรวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่นๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อให้สอดรับกับบริบท เศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานของประเทศในมิติต่างๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมขนส่งโครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอุดตีดและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างพื้นฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุน ในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดือยดีรวมถึงการเพิ่มขั้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

๑.๒.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีคนเก่งและมีคุณภาพโดยคนไทย มีความพร้อมทั้งกายใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ดีรอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มีรยัสถ์อุดหนุน โอบอ้อมอารีมีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทย มีทักษะสูงเป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่นๆ โดยมีสัมมาชีพตามความนัดของตนเอง

๑.๒.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางลังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ห้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อนโดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมมือ ร่วมทำ เพื่อส่วนรวมการกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย ทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพสามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้نانที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

๑.๒.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมาภิบาล และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกัน ทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามาร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยเป็น การดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

๑.๒.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยกบทบาท หน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำหนดหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นการนำดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็ว รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริต ประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลด ความเหลือมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

ข้อ ๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ต้องมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม (Strategylinkage) ความเชื่อมโยงในเชิงยุทธศาสตร์ที่เชื่อมต่อกันเพื่อให้เกิดภาพรวม (Overview) การเชื่อมโยงจากจุดหนึ่งไปจุดหนึ่งในเชิงยุทธศาสตร์ โดยสามารถนำเข้าสู่ร้อยต่อที่เข้าหากันได้อย่างกลมกลืนแม้ว่าจะเรียกชื่อที่แตกต่างกันก็ตาม แต่ก็สามารถเดินทางไปด้วยกันได้ในเชิงยุทธศาสตร์เป็นการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างยุทธศาสตร์ระดับมหาภาคกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (๓) การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) (๔) แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค (๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดและ (๖) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจากการกำหนดและการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นจากยุทธศาสตร์ทุกระดับ มีความสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงกันอย่างไรเพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระดับมหาภาคและยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย (๑) วิสัยทัศน์ (๒) ยุทธศาสตร์ (๓) เป้าประสงค์ (๔) ตัวชี้วัด (๕) ค่าเป้าหมาย (๖) กลยุทธ์ และ (๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์ ซึ่งเทศบาลต่ำบลผูกติด ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ที่มีความเชื่อมของยุทธศาสตร์ดังกล่าว และเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ ด้วย โดยนำมุ่งหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมารายละเอียดดังนี้

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีสถานะเป็นแผนระดับที่ ๒ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ ๓เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑เป็นต้นไปให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ส่งผลให้กรอบระยะเวลา ๕ ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ เริ่มต้น ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ซึ่งเป็นระยะ ๕ ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๓ อยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมายของการพัฒนาที่เป็นรูปร่าง สามารถบ่งบอกทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนที่ประทับตราไว้ในระยะ ๕ ปี ถัดไป โดยเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน ทั้งสถานะของทุนในมิติต่างๆ บทเรียนของการพัฒนาที่ผ่านมาตลอด จนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยและเงื่อนไขที่จะมีอิทธิพลต่อองค์พยายามพัฒนา ของประเทศ รวมถึงการสนับสนุนให้ภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวางตั้งแต่ในขั้นตอนการกำหนดกรอบทิศทางของแผนไปจนถึงการยกร่างแผนออกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๓ ยังอยู่ใน

ช่วงเวลาที่ทั่วโลกรวมถึงประเทศไทยต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลากหลายประการที่เป็นผลสืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ซึ่งไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชาชน แต่ยังส่งผลให้เกิดเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังเป็นช่วงเวลาที่มีแนวโน้มของการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้น การเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจึงต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคงท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศไทยทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๓ ให้ประเทศไทยสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่างๆเพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามเจตนาرمณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อย่างหลักการและแนวคิด ๔ ประการ ดังนี้

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒. การสร้างความสามารถในการแข่งขัน
 ๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ
 ๔. การพัฒนาเศรษฐกิจวิภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ขัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนาที่เอื้อให้เกิดการ
ทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็น
รูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดหมุดหมายการพัฒนา จำนวน ๑๓ หมุดหมาย ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่
ประเทศไทยบรรลุจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเดิมการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิก
โฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมุดหมายทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๕^๔
^๔ มีดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย ประกอบไปด้วย

หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศขั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรฯ สร้างมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นงานการผลิตภายนอกตัวฟื้นฟื้นที่สำคัญของโลก

หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางการแพทย์และสุขภาพหล่อร่วง

ພໍາລັງນີ້ແມ່ນເຫດຜົນການທີ່ມີການປະຕິບັດສຳເນົາໃຫຍ່

Wongwachai Chayaphan

งานสังคมและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้าแข่งในศักยภาพของประเทศไทย

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่หันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนา กับ เป้าหมายหลัก ไว้ในแผนภาพที่ ๓.๑ โดยหมวดหมู่การพัฒนา ที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการ ที่ครอบคลุม การพัฒนาตั้งแต่ในระดับต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ และสามารถนำไปสู่ผลพัฒนาทั้งใน มิติ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อม ไปพร้อมๆ กัน ทำให้หมวดหมู่แต่ละประการสามารถสนับสนุน เป้าหมายหลัก ได้มากกว่าหนึ่งข้อ นอกจากนี้ การพัฒนาภายใต้แต่ละหมวดหมู่ไม่ได้แยกขาดจากกัน แต่มีการสนับสนุนหรืออื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน

แผนภาพที่ ๓.๑ ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนา กับ เป้าหมายหลัก

๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนาภูมิจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๓.๑ แผนพัฒนาภาคต่อวันออกเฉียงเหลือ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต อย่างยั่งยืน
แนวทางการพัฒนา

(๑) พัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำ โดยการปรับปรุงอ่างเก็บน้ำ หนอง ฝายและพื้นที่ชุมชนที่มีอยู่เดิม และพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติให้สามารถ เพิ่มปริมาณการกักเก็บ รวมทั้ง พัฒนาแหล่งน้ำได้ดีตามความเหมาะสมของพื้นที่โดยไม่ให้เกิดผลกระทบจากดินเคี้ยว สร้างแหล่งกักเก็บ (แก้มลิง) อ่างเก็บน้ำ ฝาย และแหล่งน้ำขนาดเล็กในพื้นที่ที่เหมาะสมในพื้นที่การเกษตร

(๒) พัฒนาแหล่งน้ำใหม่ในพื้นที่ลุ่มน้ำเลย ซึ่ง มูล โดยศึกษา สำรวจ และจัดทำพื้นที่ เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำ ตลอดจนการผันน้ำระหว่างลุ่มน้ำ แม่น้ำในภาคและระหว่างภาค

(๓) พัฒนาระบบส่งและกระจายน้ำ เช่น ระบบสูบน้ำ อาคารบังคับน้ำ คลองส่งน้ำ เป็นต้น

(๔) บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ โดยดำเนินการในระดับลุ่มน้ำให้มีความสมดุลระหว่างการใช้น้ำทุก กิจกรรมกับปริมาณน้ำตันทุน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน และมีการจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำทั้งใน ระยะเร่งด่วนและระยะยาวเพื่อป้องกันความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ แก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อ ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

แนวทางการพัฒนา

(๑) พัฒนาอาชีพและรายได้ของคนยากจน โดยสร้างโอกาสให้กลุ่มคนจนมีที่ดินทำกินของตนเอง ส่งเสริม การมีอาชีพ สนับสนุนปัจจัยการผลิตและแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพ ยกระดับฝีมือ และอบรมให้ความรู้ เพื่อให้มี รายได้เสริมและเกิดความมั่นคงทางรายได้

(๒) พัฒนาคุณภาพชีวิตและจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส โดยเพิ่มสวัสดิการ ทางด้านสังคมให้กับกลุ่มผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน ในการดูแลผู้พิการและ ผู้สูงอายุ และสนับสนุนการออมเพื่อสร้างความมั่นคงในบ้านปลายชีวิต ยกระดับ สถานพยาบาลชุมชนในพื้นที่ห่างไกลให้ได้ มาตรฐาน และใช้ประโยชน์จากระบบที่สื่อสารทางอินเตอร์เน็ตเชื่อมโยง โรงพยาบาลขนาดใหญ่ให้สามารถดูแลผู้ป่วยและ ผู้สูงอายุ

(๓) พัฒนาความรู้ ทักษะอาชีพ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยกระจายการบริการด้าน การศึกษาที่มี คุณภาพให้มีความเท่าเทียมระหว่างพื้นที่ เพื่อพัฒนาทักษะให้สามารถประกอบอาชีพและมีรายได้ ตามศักยภาพของแต่ละ บุคคล ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนและส่งเสริมให้มีระบบการจัดการความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น

(๔) พัฒนาระบบการป้องกันและควบคุมโรคเฉพาะถิ่น แก้ปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับ ในพื้นที่เสี่ยง อาทิ จังหวัดขอนแก่น ศกลนคร ร้อยเอ็ด หนองบัวลำภู การสินธุ์ อำนาจเจริญ มหาสารคาม อุดรธานี นครพนม และยโสธร โดย ส่งเสริมการเรียนรู้ในการป้องกันโรคพยาธิใบไม้ตับให้แก่ประชาชน ทั้งในชุมชนและเยาวชนในสถานศึกษา ปรับเปลี่ยน พฤติกรรมและค่านิยมในการบริโภคอาหารปรุงสุกจาก ปลาเนื้อสีดมีเกล็ด กำจัดสิ่งปฏิกูลจากชุมชนบริเวณรอบแหล่งน้ำ อย่างถูกหลักสุขागิบาล สร้างเครือข่าย โรงพยาบาลในการคัดกรอง เฝ้าระวัง วินิจฉัยและรักษาโรคพยาธิใบไม้ตับและผู้ป่วย มะเร็งท่อน้ำดีพร้อมทั้ง พัฒนาระบบคัดกรองกลุ่มเสี่ยงและระบบฐานข้อมูลเพื่อติดตามการทำงาน

(๕) พัฒนาโภชนาการแม่และเด็ก โดยส่งเสริมการบริโภคโวตีนและให้ความรู้แก่ พ่อแม่หรือผู้ดูแลเด็กใน ด้านโภชนาการที่เหมาะสมตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์ และวิธีการเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสมเพื่อกระตุ้นการพัฒนาเด็กในช่วง ๐ - ๓ ปีแรก

และยกระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชุมชนและพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐานเพื่อเสริมสร้างศักยภาพเด็กก่อนวัยเรียน ให้มีพัฒนาการความพร้อมทั้งทักษะสมอง ร่างกาย และสังคม

๖) อำนวยความยุติธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ โดยยกระดับการให้ความช่วยเหลือ ผู้มีรายได้น้อยและผู้ด้อยโอกาสด้านกฎหมายและคิดความ บูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และเครือข่ายภาคประชาชนในการแก้ไขข้อพิพาทในชุมชนโดยสันติวิธีและสร้างการรับรู้กฎหมายเพื่อสร้าง ภูมิคุ้มกันในการป้องตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

(๑) พัฒนาอาชีพและรายได้ของเกษตรกร โดยสร้างความมั่นคงของเกษตรกรรายย่อย โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรทางเลือก เกษตรกรรมยั่งยืน และเกษตรแปลงใหญ่ สนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร พัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรและสถาบันเกษตรกรพัฒนา เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตร พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นมืออาชีพ สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรม นำร่องในจังหวัดกาฬสินธุ์ นครพนม บุรีรัมย์ อำนาจเจริญ มุกดาหาร ยโสธร มหาสารคาม ศรีสะเกษ และหนองบัวลำภู

(๒) พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ให้เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง ในพื้นที่จังหวัด ยโสธร สุรินทร์ ร้อยเอ็ด มหาสารคาม และศรีสะเกษ รวมทั้งพื้นที่ที่มีศักยภาพอื่นๆ โดยปรับกระบวนการผลิต ให้อยู่ภายใต้มาตรฐานเกษตรปลอดภัย พัฒนาห่วงโซ่เกษตรอินทรีย์ให้ครอบคลุมทุกขั้นตอนการผลิต พร้อมทั้ง ขยายพื้นที่เกษตรอินทรีย์ โดยส่งเสริมการผลิต การยกระดับราคาสินค้าเกษตรอินทรีย์ให้แตกต่างจากสินค้า เกษตร ที่ใช้สารเคมี และการพัฒนาระบบการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ การส่งเสริมกระบวนการตรวจสอบ รับรองแบบมีส่วนร่วมในการตรวจสอบกันเองของสมาชิกกลุ่มผู้ผลิตและชุมชน รวมทั้งการจัดทำโฉนดระบบเกษตรอินทรีย์อย่างเป็นรูปธรรม โดยนำร่องในพื้นที่ที่มีความพร้อมและเหมาะสม และเชื่อมโยงไปสู่ การท่องเที่ยวเชิงเกษตรหรือการท่องเที่ยววิถีไทยเพื่อยกระดับรายได้ พร้อมทั้ง จัดทำฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์ เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนการผลิตที่เหมาะสม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ ให้ตอบสนองตลาดสินค้าเพื่อสุขภาพและการส่องออก จัดตั้งกองทุนเกษตรอินทรีย์ ตลอดจนมาตรการส่งเสริมตลาดสีเขียว ในชุมชนและห้องถัง ส่งเสริมเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรจำหน่ายสินค้าผ่านช่องทางพานิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce) ทั่วภายในประเทศและต่างประเทศ

(๓) ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ตามศักยภาพของพื้นที่(Zoning)และความต้องการตลาด โดยส่งเสริมการปลูกพืชผัก ผลไม้ และไม้ดอก ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม ศรีสะเกษ และอุบลราชธานีโดยสนับสนุนการปรับปรุงพัฒนาพื้นที่ การตรวจสอบมาตรฐานสินค้า เกษตร การประชาสัมพันธ์และการจัดตั้งตลาดกลาง รวมทั้งส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรสำคัญที่เป็นสารตั้งต้นในการแปรรูปผลิตสินค้า ในพื้นที่นำร่องจังหวัดศรีสะเกษ มหาสารคาม เลย และอุบลราชธานี ให้มีปริมาณมากพอและ มีคุณภาพตามมาตรฐานการเกษตรตามความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ และจัดทำฐานข้อมูล พื้นที่ปลูกพืชสมุนไพรเพื่อการบริหารจัดการ และส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพสูงในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ มุกดาหาร นครพนม นครราชสีมา สุรินทร์ ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และอุบลราชธานี และโคนม ในพื้นที่จังหวัด นครราชสีมา ขอนแก่น โดยสนับสนุนการปรับปรุงพื้นที่ ส่งเสริมการปลูกแปลงหญ้า และปรับปรุงคุณภาพอาหาร สัตว์ พัฒนาเทคโนโลยีการเลี้ยงและทักษะเกษตรกร รวมทั้งการจัดระบบมาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ ให้ได้มาตรฐาน อุตสาหกรรม (GMP) และเพิ่มช่องทางการจำหน่ายและขยายตลาดไปสู่อาเซียน

(๔) ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) ให้เป็นฐานรายได้ใหม่ที่สำคัญของภาค โดยมุ่งลงทุนสร้างเศรษฐกิจบนฐานของการวิจัยและนวัตกรรมระดับสูง ในลักษณะสหวิทยาการที่ใช้ ทรัพยากรฐานชีวภาพ (พืช สัตว์ จุลินทรีย์) รวมถึงวัสดุเหลือทิ้งจากการเกษตร ของเสียและน้ำเสียจากโรงงาน อุตสาหกรรม ฟาร์มปศุสัตว์ และชุมชน

พัฒนาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ชีวภาพที่มีมูลค่าสูง ก่อให้เกิดความก้าวหน้า และนวัตกรรมในมิติใหม่ๆ ที่ส่งผลต่อการปฏิรูปภาคเกษตร อาหาร สาธารณสุขและการแพทย์ พลังงาน อุตสาหกรรมเคมี และภาคสังคม โดยพัฒนาให้นครราชสีมา ขอนแก่น อุบลราชธานี และสกลนคร เป็นศูนย์กลาง อุตสาหกรรมเกษตรและอาหารแบบครบวงจร ส่งเสริมการปรับรูปสมุนไพรในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มหาสารคาม สุรินทร์ และอำนาจเจริญ โดยพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตให้ได้มาตรฐาน GMP พัฒนาระบบรับรอง ผลิตภัณฑ์สมุนไพรและสร้างแบรนด์เพื่อเพิ่มชีวภาพสามารถในการแข่งขันและส่งออก ส่งเสริม อุตสาหกรรมใหม่ และธุรกิจแนวใหม่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางและตอนล่าง ด้วยการพัฒนา ต่อ ยอดจากวัตถุดิบและของเหลวทั้งทางการเกษตร/อุตสาหกรรม และฐานความหลากหลายทางชีวภาพไปสู่ ผลิตภัณฑ์ มูลค่าสูง เช่น เอทานอล พลาสติกชีวภาพ (bio-plastic) สารสกัดจากพืชมูลค่าสูง เอนไซม์/อาหาร เสริมสุขภาพจากจุลินทรีย์ เป็นต้น รวมทั้งสร้างความมั่นคงทางพลังงานระดับชุมชน จากการนำวัตถุดิบในชุมชน ของเหลวทั้งทางการเกษตร ขยาย ครัวเรือน มาผลิตเป็นพลังงานเพื่อใช้ภายในครัวเรือนหรือชุมชน และส่งเสริม การใช้พลังงานหมุนเวียนในระดับชุมชน

(๕) ส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจ SMEs ธุรกิจ Startup และวิสาหกิจชุมชน ผลิตสินค้า อุปโภคบริโภค ใน พื้นที่เชื่อมโยงระบบเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก ได้แก่ จังหวัดชัยภูมิ ขอนแก่น กาฬสินธุ์ร้อยเอ็ด นุกดาหาร เพื่อ การส่งออกสู่ประเทศเพื่อนบ้าน โดยเน้นอุตสาหกรรมสีเขียวและการใช้วัตถุดิบ ในพื้นที่ รวมทั้งสนับสนุนความรู้ด้านกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรมการพัฒนาช่องทางการตลาดในต้นทุนที่ต่ำโดยใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ เช่น e-Commerce, e-Marketing เป็นต้น

(๖) ยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าယ้อมคราม และส่งเสริมพื้นที่ที่มี ศักยภาพให้ก้าวไปสู่ การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นระดับภูมิภาค อาทิ กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครราชสีมา สุรินทร์ และสกลนคร เป็นต้น โดย ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพสินค้า การออกแบบ และตราสัญลักษณ์ พัฒนา เทคโนโลยีและงานศึกษาวิจัยสร้างนวัตกรรม เกี่ยวกับผ้าไหม พร้อมทั้งพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนอื่นๆ ยกระดับผู้ประกอบการและนักออกแบบรุ่นใหม่ ให้มีทักษะ มี ความรู้ความสามารถทั้งการออกแบบ และการจัดการ เพื่อให้สินค้ามีความหลากหลายและทันสมัย สร้างความเชื่อมโยง ระหว่างวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมกับภาคอุตสาหกรรม และส่งเสริมการจับคู่ธุรกิจเพื่อสร้าง โอกาสทางธุรกิจ

(๗) พัฒนาเมืองศูนย์กลางจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่ โดยจัดระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่มีคุณภาพ และเพิ่งพotต่่อกาหนด ต้องการของประชาชนและกิจกรรมเศรษฐกิจในเมือง จัดระบบ บริการสังคมที่ได้มาตรฐาน ที่อยู่อาศัย ของผู้มีรายได้น้อย ให้ความสำคัญต่อการผังเมือง การเพิ่มพื้นที่สีเขียวความสะอาดและดูแลความปลอดภัยของประชาชน และรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ

(๘) พื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ ของพื้นที่ต้นน้ำใน พื้นที่จังหวัดเลย อุดรธานี สกลนคร ชัยภูมิ และนครราชสีมา โดยกำหนด และทำเครื่องหมายแนวเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์และ พื้นที่ป่าอนุรักษ์ให้ชัดเจน ส่งเสริมประชาชนมีส่วนร่วมในการพื้นฟู ปลูกป่า และป้องกันการบุกรุก เพื่อรักษาพื้นที่ ป่าต้นน้ำและป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน รวมถึงการอนุรักษ์พื้นที่ชุมน้ำ

(๙) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ ในการพัฒนาภาค โดยใช้ประโยชน์จากสถาบันการศึกษา หน่วยงานด้านการวิจัยพัฒนา ที่กระจายตัวอยู่ในพื้นที่ สร้างความ เชื่อมโยงสถาบันการศึกษา และภาคเอกชนเพื่อพัฒนาเครือข่ายของ อุตสาหกรรมในลักษณะคลัสเตอร์ สนับสนุน สถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัย ให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานและบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และ นวัตกรรม ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยในขั้นประยุกต์ และทดลองเพิ่มขึ้น ทั้งการจัดทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ การทำวิจัย ตลาด การทดสอบผลิตภัณฑ์ และโรงงานนำร่องเพื่อให้สามารถแปลงงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้อย่าง เป็นรูปธรรมมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ แนวทางการพัฒนา

(๑) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรมในทุกพื้นที่ โดยส่งเสริมชุมชนในการสร้างสรรค์ กิจกรรมหรือเทศกาลประจำถิ่นในแต่ละเดือนในพื้นที่ต่างๆ โฆษณาประชาสัมพันธ์แก่ นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เพื่อสร้างการรับรู้สินค้า บริการ และแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงาม อัตลักษณ์ของชุมชน พัฒนาแบรนด์และสื่อสารความแตกต่างของชุมชนต่างๆ ในรูปแบบการเล่าเรื่อง (Storytelling) ส่งเสริมการขายแพ็กเกจการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวนอกฤดูกาล ส่งเสริมการตลาดแบบมีเป้าหมาย เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มนักเรียนนักศึกษา กลุ่มผู้ปฏิบัติธรรม กลุ่มสุภาพสตรี เป็นต้น

(๒) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี โดยบูรณาการจัดการแผนท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดที่ดึงดูดเด่น หรือ อัตลักษณ์ของแต่ละพื้นที่มาสร้างเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในเขตอารยธรรมอีสานใต้ และ เชื่อมโยงสู่ประเทศไทย กัมพูชา และเวียดนาม เพื่อเพิ่มระยะเวลาพำนักระยะและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพทั้งชาวไทยและต่างประเทศ พัฒนาสินค้าและบริการที่มีจุดเด่นหรืออัตลักษณ์ที่สร้างจากทุน ทางวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดความคาดจำก้าและสร้างความโอดีต เก็บ ลอกเลียนได้ยาก พัฒนาบุคลากร และผู้ประกอบการการท่องเที่ยวให้เป็นมืออาชีพ รักษามาตรฐานการให้บริการ จัดทำแผนที่ท่องเที่ยวให้ท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี พัฒนาระบบโลจิสติกส์ ขนาดใหญ่นักท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบไปสู่ แหล่งท่องเที่ยว ภูแลความปลอดภัยและสุขลักษณะให้นักท่องเที่ยว

(๓) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อุบลราชธานี และสกลนคร และพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ สีเหลี่ยม วัฒนธรรมล้านช้าง เลย - อุดรธานี - หนองบัวลำภู - หนองคาย - สปป.ลาว โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับกระแสความนิยมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของสองฝั่งโขง พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย อาทิ การท่องเที่ยว/พักผ่อนชมทัศนียภาพและวิถี ชีวิตลุ่มน้ำโขง (Leisure/Lifestyle) การท่องเที่ยวด้วยจักรยานและการเดินทางแบบcrawler (Cycling/Caravan Tours) การท่องเที่ยวเชิงมหกรรม (Festivals/Events) เป็นต้น พัฒนาถนนเชื่อมโยงระหว่าง แหล่งท่องเที่ยว พัฒนาท่าเรือให้ได้มาตรฐานความปลอดภัย ส่งเสริมการบริหารจัดการที่เกิดจากชุมชนเพื่อสร้าง งานและรายได้ เน้นพัฒนาผู้ประกอบการด้านการจัดการและทักษะทางภาษาเพื่อรับรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ เพิ่มขึ้น

(๔) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวสู่ก่อนประวัติศาสตร์ ในจังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ อุดรธานี หนองบัวลำภูและขัยภูมิโดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพิพิธภัณฑ์ให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ และมีชีวิต ออกแบบการจัดแสดง จัดนิทรรศการ มัลติมีเดีย หรือกิจกรรมต่าง ๆ ให้ผู้ชมมีส่วนร่วม มีความสนุกเรื่องรرمย์เสมอ (play and learn) ทั้งภาษาไทยและต่างประเทศเพื่อย้ายฐานนักท่องเที่ยวที่สนใจศึกษาวิถีการของภาคอีสานตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ จนถึงปัจจุบัน ปลูกฝังให้เด็กเข้าพิพิธภัณฑ์ผ่านกิจกรรมทัศนศึกษาของโรงเรียนและบ้านพักการของครอบครัว พัฒนาสินค้า/บริการ/ของที่ระลึก ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน โฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง พัฒนาระบบขนส่ง สาธารณูส์แหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เข้าถึงได้ง่ายและกลับมาได้บ่อยครั้ง

(๕) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ศรีสะเกษ นครราชสีมา โดยส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทั้งจาก การกีฬาและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง อาทิ ธุรกิจการแข่งขันต่างๆ การผลิตอุปกรณ์/ชุดกีฬา/ของที่ระลึก สนามแข่งขัน อาหารเสริมและเครื่องดื่ม โรงแรม ร้านอาหาร การเดินทางและขนส่ง ประกันภัย สถาบันพัฒนากีฬาอาชีพทุกระดับ เป็นต้น ส่งเสริมการศึกษาในด้านเวชศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และการบริหารจัดการ ธุรกิจกีฬา เพื่อผลิตบุคลากรรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมกีฬา

สนับสนุนการจัดมหกรรมกีฬานานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้ให้กับนักท่องเที่ยว

๖) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวธรรมชาติในจังหวัดชัยภูมิ เลย นครราชสีมา อุบลราชธานี โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงคุณภาพในการรองรับของระบบนิเวศเพื่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน มุ่งเน้นนักท่องเที่ยวคุณภาพเพื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นให้เกิดความคุ้มค่าต่อประสบการณ์มากกว่าการท่องเที่ยวที่คุ้มค่าเงิน สนับสนุนให้คุณไทยเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่มากขึ้น เพื่อลดการพึ่งพิงตลาดต่างประเทศ รวมทั้งให้ความรู้นักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและการจัดการขยายอย่างถูกวิธี

๗) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว และพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงในลักษณะเครือข่ายเพื่อกระจายนักท่องเที่ยวจากเมือง หลักไปสู่ชุมชนและท้องถิ่น เชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่างภาคเอกชน กับชุมชนและท้องถิ่น ทั้งในประเทศและกับประเทศเพื่อนบ้าน ที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาทักษะฝีมือ บุคลากรในภาคบริการและการท่องเที่ยว จัดฝึกอบรมมัคคุเทศก์ด้านภาษาต่างประเทศ นักจัดนั่งพัฒนาสินค้า OTOP สินค้าวิสาหกิจชุมชน ของที่ระลึก ร้านอาหาร ที่พักให้มีคุณภาพดี ส่งเสริมการท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มตาม ความสนใจของนักท่องเที่ยว รวมถึงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ในแหล่งท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก(EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค

แนวทางการพัฒนา

(๑) เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคกับพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ให้แล้วเสร็จตามแผน อาทิ แผนการพัฒนารถไฟความเร็วสูง การพัฒนาโครงข่ายรถไฟทางคู่ และโครงสร้างทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองตามยุทธศาสตร์แผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๕ (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

(๒) เร่งพัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งภายในภาคให้เป็นระบบที่สมบูรณ์ อาทิการพัฒนารถไฟสายใหม่ (บ้านไผ่-นครพนม) โครงสร้างพื้นฐานท่าอากาศยานภายในภาค ๖ แห่ง (อุดรธานี อุบลราชธานี บุรีรัมย์ ร้อยเอ็ด นครราชสีมา และขอนแก่น) และขยายถนน ๔ ช่องจราจรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ทางหลวง

(๓) พัฒนาเมืองสำคัญ ขอนแก่น นครราชสีมา ให้เป็นเมืองศูนย์กลางการค้า การลงทุน การบริการสุขภาพและศูนย์กลางการศึกษา โดยพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงกับระบบโครงสร้างพื้นฐานหลักที่เชื่อมโยงระหว่างภาค เร่งรัดพัฒนาระบบที่ส่งแรงบันดาลใจ พร้อมทั้ง ส่งเสริมระบบขนส่งสาธารณะในเมืองให้เชื่อมโยงระหว่างเมืองและระบบขนส่งอื่น

(๔) พัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองที่มีศักยภาพที่สำคัญ อาทิ เมืองขอนแก่น และบริเวณเมืองข่าย丹ที่มีศักยภาพ รวมทั้งบริเวณใกล้พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน อาทิ เมืองนครพนม เมืองหนองคาย เมืองมุกดาหาร โดยสนับสนุนให้มีการจัดทำโครงการนำร่องที่ใช้แนวทาง การจัดรูปที่ดิน การวางแผนเมืองควบคู่กับการพัฒนาเมืองแบบประยุกต์พัฒางาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศ เพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแหนวยะเบียงเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

(๑) พัฒนาด้านชายแดน โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานบริเวณด้านศุลกากรให้เพียงพอ สนับสนุนการจัดการด้านพรบเดนแบบเบ็ดเสร็จ CIQ (Customs/Immigration/Quarantine) ให้ได้มาตรฐานสากลเร่งเชื่อมต่อระบบสารสนเทศภายในและระหว่างหน่วยงานเพื่อสามารถให้บริการ ณ จุดเดียว (National Single Window) เพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในกระบวนการค้าชายแดนที่มีศักยภาพ

(๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงชายแดน โดยเร่งก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย - ลาว แห่งที่ ๕ (บึงกาฬ-ปากชัน) เพื่อเชื่อมโยงโครงข่ายเส้นทางคมนาคมระหว่างไทย ลาว เวียดนาม และจีน ให้มีความสะดวก ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

(๓) พัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน โดยพัฒนามุกด้าหารเป็นพื้นที่ นำร่องเพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการลงทุนและสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาเศรษฐกิจ ชายแดน พร้อมทั้งเร่งรัดการดำเนินงานโครงการและมาตรการสำคัญในเขตเศรษฐกิจพิเศษ นครพนม หนองคาย ให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานและบริการ CIQ ที่ได้มาตรฐานสากล

๓.๒ แผนพัฒนาคลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์กลยุทธ์การพัฒนาคลุ่มจังหวัดฯ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเพิ่มศักยภาพการค้าชายแดน

กลยุทธ์ ๑.๑ พัฒนาศูนย์ข้อมูล และระบบฐานข้อมูล ด้านการค้า การลงทุน

(๑) โครงการศูนย์บริการข้อมูลแบบเบ็ดเสร็จด้านการค้าการลงทุน ณ จุดผ่านแดน ๓๓ กลยุทธ์

๑.๑ : เพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการและแรงงาน

(๒) โครงการเพิ่มศักยภาพและยกระดับแรงงาน กลยุทธ์ ๑.๓ : ส่งเสริมและพัฒนา การค้าการลงทุนให้มีประสิทธิภาพ

(๓) โครงการส่งเสริมการค้าการลงทุนและเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการและอุตสาหกรรม

(๔) โครงการส่งเสริมการค้าการลงทุนให้ผู้ประกอบการแข่งขันได้

(๕) โครงการปรับปรุงเส้นทางเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดเพื่อสนับสนุนการค้าและการลงทุน

(๖) โครงการเพิ่มศักยภาพการค้าชายแดน

(๗) โครงการพัฒนาเศรษฐกิจการค้าชายแดนสู่อาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การยกระดับการค้า การผลิตสินค้าทางการเกษตร

กลยุทธ์ ๒.๑ พัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

(๑) โครงการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร โดยการพัฒนาและพัฒนาคุณภาพน้ำอย่างเป็นระบบ

กลยุทธ์ ๒.๒ พัฒนาทักษะแรงงานด้านการเกษตร(ยางพารา)

(๑) โครงการพัฒนาศักยภาพและยกระดับมาตรฐานแรงงานด้านการเกษตร

กลยุทธ์ ๒.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ผลผลิตทางการเกษตร

(๑) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพารา

(๒) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าว

- (๓) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมันสำปะหลัง
- (๔) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอ้อยโรง
- (๕) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการข้าวโพดเลี้ยงสัตว์
- (๖) โครงการติดตามและประเมินผลและประชาสัมพันธ์ต่อเนื่อง
- (๗) โครงการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการเกษตร

กลยุทธ์ ๒.๔ เพิ่มศักยภาพการผลิตผลผลิตทางการเกษตร

- (๑) โครงการพัฒนาอาชีพการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพ
- (๒) โครงการเลี้ยงกระเบื้องอย่างยั่งยืน เพื่อลดต้นทุนการผลิต
- (๓) โครงการพัฒนาศักยภาพเกษตรกรอาชีพด้านการประมง

กลยุทธ์ ๒.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต และการแปรรูปสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน

- (๑) โครงการส่งเสริมและสนับสนุนการแปรรูปยางพาราให้ได้มาตรฐาน
- (๒) โครงการศึกษา การบริหารจัดการยางใช้อุปทานยางพารา
- (๓) โครงการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย

กลยุทธ์ ๒.๖ สร้างเครือข่ายการบริหารจัดการการเกษตรแบบครบวงจรและพัฒนาช่องทางการตลาด

- (๑) โครงการพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการสถานบันเทิงและพัฒนาสหกรณ์การตลาด
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

กลยุทธ์ ๓.๑ การพัฒนาศูนย์ข้อมูล และระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว

- (๑) โครงการพัฒนาศูนย์ข้อมูล และระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว
- (๒) โครงการจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

กลยุทธ์ ๓.๒ พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

- (๑) โครงการเพิ่มศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ ๓.๓ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

- (๑) โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรับนักท่องเที่ยว ทั้งในและต่างประเทศ
- (๒) โครงการขุดลอกหนองกอกเนาเพื่อให้เป็นพื้นที่รับน้ำและเป็นหนองน้ำสาธารณะ และการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ ๓.๔ พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ

- (๑) โครงการพัฒนาเครือข่ายผู้ประกอบการอุตสาหกรรมด้านการท่องเที่ยว ทั้งระบบเพื่อส่งเสริม
การประชาสัมพันธ์ และการตลาดของกลุ่มจังหวัด
- (๒) โครงการพัฒนาด้านบริการจัดการท่องเที่ยว จังหวัดอุดรธานี
- (๓) โครงการยกระดับคุณภาพผู้ประกอบการสถานบริการ เช่น ร้านอาหาร ที่พัก โรงแรม ฯลฯ
- (๔) โครงการถนนแห่งภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นของกลุ่มจังหวัด(สินค้าและผลิตภัณฑ์
OTOP)
- (๕) โครงการพัฒนาด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ (ในต่างประเทศ)

กลยุทธ์ ๓.๕ ส่งเสริมกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว

- (๑) โครงการส่งเสริมกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ ๓.๖ พัฒนาโลจิสติก เพื่อเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

- (๑) โครงการปรับปรุงทางหลวงเพื่อสนับสนุนแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอุดรธานี (ปี พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒
วิสัยทัคณ์จังหวัดอุดรธานี “เมืองน่าอยู่ ศูนย์กลางการค้าการลงทุนของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง”

พันธกิจ : ๑. พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางด้านเศรษฐกิจ สาธารณูปโภคและสิ่งแวดล้อม ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล รองรับการลงทุนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

๒. พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญและยกระดับมาตรฐานการทำการเกษตรปลอดภัย และเกษตรอินทรีย์

๓. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และเสริมสร้างขีดความสามารถ ใน การพัฒนาทุนมนุษย์และการลดความเสื่อมล้ำโดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๔. ยกระดับอุตสาหกรรมใหม่ๆและการท่องเที่ยว โดยใช้อัตลักษณ์และศักยภาพด้านที่ตั้งเพื่อ สร้างความ เป็นเมืองศูนย์กลางใหม่ๆและการท่องเที่ยวของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

๕. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการน้ำ การจัดการ ขยาย/น้ำเสีย เพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

๖. เสริมสร้างสังคมที่มั่นคง ความปลอดภัย ในชีวิตรัฐพยัศของประชาชน

๗. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการจังหวัดให้มีเอกภาพด้วยการบูรณาการการทำงานกัน ทุกภาค ส่วนตามค่านิยม UDON TEAM

เป้าหมายรวม : เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างสมดุลควบคู่ไปกับการพัฒนา ด้านสังคม ความมั่นคงปลอดภัย และการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมให้น่าอยู่

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

ตัวชี้วัด : ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ GPP จังหวัด เฉลี่ย ๕ ปี ย้อนหลังต่อปี

ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ ๕

แนวทางการพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ : การพัฒนาศักยภาพการค้าการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันใน อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

วัตถุประสงค์ : เพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าการลงทุน

เป้าหมายและตัวชี้วัด : ๑ จำนวนที่เพิ่มขึ้นของสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมที่ได้รับการรับรอง มาตรฐาน GMP

๒. จำนวนธุรกิจที่ได้รับการยกระดับตามยุทธศาสตร์ประเทศไทย ๔.๐

๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านค้าปลีกค้าส่งและการลงทุนในพื้นที่

๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ สินค้าและบริการ

แนวทางการพัฒนา : ๑. ส่งเสริมอุตสาหกรรมพัฒนาแรงงานเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ

๒. ส่งเสริมการตลาดและแผนธุรกิจให้แก่กลุ่มธุรกิจเป้าหมายอุดรธานี ๔.๐

๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกทางด้านเศรษฐกิจ สาธารณูปโภคและสิ่งแวดล้อม ให้เป็นศูนย์กลางการค้า การ ลงทุน และการบริการ

๔. สร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์และบริการเพื่อให้แข่งขันได้

กลยุทธ์ที่ ๒ : การส่งเสริมการพัฒนาการเกษตรอุตสาหกรรม ยกระดับมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย และเกษตรอินทรีย์

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้เกษตรกรพึ่งพาตนเองได้อย่างเข้มแข็งและยั่งยืน

เป้าหมายและตัวชี้วัด : ๑. ร้อยละของจำนวนเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการได้มีการน้อมนำอาชลักษณะของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการวางแผนการผลิตและการพัฒนาภาคเกษตร (ร้อยละ ๘๐)

๒. จำนวนพื้นที่ที่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดินและน้ำ (๔,๗๕๐ ไร่)

๓. จำนวนแปลงฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรปลอดภัย/เกษตรอินทรีย์ (ร้อยละ ๑๐)

๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของประสิทธิภาพการผลิตเกษตรอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๕)

๕. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าและรายได้ของเกษตรกร
(๑) มูลค่าเกษตรเพิ่มขึ้น ๕%
(๒) รายได้ของเกษตรกรเพิ่มขึ้น ๑๐%

แนวทางการพัฒนา : ๑. ขยายผลองค์ความรู้การทำเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการเกษตร

๓. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การประยุปสินค้าเกษตรปลอดภัยและ เกษตร อินทรีย์

๔. ส่งเสริมการตลาดสินค้าเกษตร

กลยุทธ์ที่ ๓ : การยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สังคม มีความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้ประชาชนมีความเข้มแข็งด้านร่างกายและจิตใจ มีขีดความสามารถด้านการแข่งขัน และมีคุณภาพชีวิตที่ดี ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม

เป้าหมายและตัวชี้วัด : ๑. ร้อยละที่ลดลงของจำนวนผู้ป่วยโรคเบาหวาน

๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของดัชนีมวลกายตามเกณฑ์มาตรฐาน

๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพัฒนาการสมวัยของเด็กปฐมวัย

๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของนักเรียนที่ได้รับการแนะนำอาชีพ

๕. ร้อยละของจำนวนแรงงานที่ได้รับการรับรองมาตรฐานแรงงาน

๖. ร้อยละของจำนวนผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ฯลฯ ที่ได้รับการยกระดับ คุณภาพชีวิต

๗. ร้อยละที่ลดลงของครัวเรือนยากจน

๘. ค่า Gini Index ลดลง

๙. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของผู้ที่อยู่ในระบบประกันสังคม

๑๐. ค่าคงแหนนที่เพิ่มขึ้นด้านคุณภาพการบริหารจัดการด้านสังคมคุณภาพชีวิตของ จังหวัด

- แนวทางการพัฒนา : ๑. ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมสังคมผู้สูงอายุสุขภาพดี
๒. พัฒนาคุณภาพการศึกษาและคุณภาพชีวิตคนอุดรธานีทุกกลุ่มวัย
๓. ลดความเสื่อมล้ำด้วยสังคมคนอุดรธานีด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๔. พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านสังคมคุณภาพชีวิต

กลยุทธ์ที่ ๔ : การยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมไมซ์และการท่องเที่ยว โดยใช้อัตลักษณ์และศักยภาพด้านที่ตั้งเพื่อสร้างความเป็นเมืองศูนย์กลางไมซ์ของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (GMS MICE & Tourism City)

วัตถุประสงค์ : เพื่อเพิ่มประมาณ และมูลค่าด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมไมซ์บนพื้นฐานของการบริหารจัดการอย่างเป็นเลิศร่วมกัน

- เป้าหมายและตัวชี้วัด : ๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยกลุ่มไมซ์
๒. จำนวนคลัสเตอร์ธุรกิจ ผู้ผลิตสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมไมซ์ การท่องเที่ยวที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน
๓. จำนวนบุคลากรที่ผ่านการอบรมความรู้ด้านอุตสาหกรรมไมซ์และการท่องเที่ยว
๔. ร้อยละของความพึงพอใจของการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว/ที่พัก และสถานที่จัดงาน

แนวทางการพัฒนา : ๑. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์จุดขายโดยเน้นศักยภาพที่มีเอกลักษณ์
๒. สนับสนุนการสร้างคลัสเตอร์เชื่อมโยงกลุ่มผู้ผลิตสินค้า และบริการ
๓. พัฒนาบุคลากรด้านอุตสาหกรรมไมซ์ การท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมการกีฬา
๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการบริหาร จัดการ อุตสาหกรรมไมซ์ และการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๕ : การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ : เพื่อรักษาความสมดุรน์ของทรัพยากรธรรมชาติ และสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน

- เป้าหมายและตัวชี้วัด : ๑. จำนวนพื้นที่ป่าไม้ที่ยังคงสภาพเดิมไม่น้อยกว่า ๗๘๙,๓๕๗ ไร่
๒. จำนวนของแหล่งน้ำที่ได้รับการพื้นฟู
๓. ปริมาณที่เพิ่มขึ้นของขยายที่ถูกนำกลับไปใช้ประโยชน์
๔. ปริมาณยะ/ น้ำเสียที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องเพิ่มขึ้น
๕. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของเครือข่ายที่ได้รับการขึ้นทะเบียนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และมีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

แนวทางการพัฒนา : ๑. ปกป้อง อนุรักษ์ พื้นที่ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม(ป่า)
๒. พัฒนาแหล่งน้ำ และนำไปใช้ประโยชน์อย่างสูงสุด
๓. ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมและการนำกลับมาใช้ประโยชน์
๔. พัฒนาระบบเครือข่ายด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๖ : การสร้างความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตรัฐพัฒน์สินของประชาชน

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้มีความสงบเรียบร้อย และประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน

- เป้าหมายและตัวชี้วัด :
๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแกนนำการเสริมสร้างการเรียนรู้การปักครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข
 ๒. จำนวนผู้ค้าที่ถูกจับกุมดำเนินคดี
 ๓. จำนวนที่ลดลงของผู้เสพ/ ผู้ติด
 ๔. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของสถานบันเทิง/ หอพัก/ สถานที่บริการที่ปฏิบัติตามระเบียบกฎหมาย
 ๕. ร้อยละที่ลดลงของคดีอาญา ๔ กลุ่ม
 ๖. ร้อยละที่ลดลงของจำนวนครั้งของสารารณภัยและจำนวนผู้เสียชีวิตจากสารารณภัย และอุบัติเหตุ

แนวทางการพัฒนา : ๑. ส่งเสริมการเรียนรู้วิถีการปักครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข

๒. ป้องกันปัญหาและแก้ไขปัญหาเสพติดและจัดระเบียบสังคม

๓. รักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๔. ยกระดับมาตรฐานการบริหารจัดการด้านการป้องกันและบรรเทาสารารณภัย

ค่านิยม UDON TEAM

U :	UNITY	:	เอกภาพ
D :	DEVELOPMENT	:	พัฒนาอย่างต่อเนื่อง
O :	OPENMIND	:	เปิดใจให้บริการ
N :	NETWORK	:	สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของประชาชน
T :	TRANPARENCY	:	มีความโปร่งใส
E :	EXCELLENCE	:	เน้นผลลัพธ์ของงาน
A :	ACCOUNTABILITY	:	มีความรับผิดชอบ
M :	MORALITY	:	มีศีลธรรม

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี

(๑) วิสัยทัศน์ : “เมืองน่าอยู่ ประดิษฐ์อินโดจีน ถิ่นมรดกโลก”

๒) ยุทธศาสตร์พัฒนา

(๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านส่งเสริมการลงทุนและพานิชยกรรม

๑. ทำให้เป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนด้านอุตสาหกรรมการเกษตร/เกษตรอินทรีย์ในกลุ่มอินโดจีน
๒. ทำให้มีการผลิตและการเพิ่มมูลค่าสินค้าการเกษตร/เกษตรอินทรีย์ให้ได้ตามมาตรฐานเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค
๓. ทำให้เกษตรกร องค์กรเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน มีความเข้มแข็งและสามารถเป็นแกนกลางในการส่งเสริมพัฒนาด้านการเกษตรของท้องถิ่น

(๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านส่งเสริมการห่องเที่ยว การบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. ทำให้เกิดการห่องเที่ยวที่หลากหลายและครอบคลุมสอดคล้องกับวิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี โดยเชื่อมโยงกันระหว่างชนบท/เมือง/ภูมิภาค/ประเทศ
๒. ทำให้เกิดการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมห้องถิ่นอย่างยั่งยืน

(๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษาและการกีฬา

๑. ทำให้นักเรียนในสังกัด อบจ. เกิดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการดำรงชีวิตและยกระดับการเรียนรู้สู่ระดับสากล
๒. ทำให้นักเรียนในสังกัด สพฐ. จังหวัดอุดรธานี ได้รับโอกาสทางการศึกษาเพิ่มมากขึ้น
๓. ทำให้ภาคประชาชนเกิดกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๔. ทำให้ประชาชนมีสุขภาพกายสุขภาพจิตที่ดีและมีใจรักในการอุทิศกำลังกายรวมถึงการเสริมสร้างโอกาสแก่ผู้ที่สนใจและมีทักษะการกีฬาสู่สากล
๕. ทำให้เกิดการพัฒนาศักยภาพของประชาชนผู้สนับสนุนและมีความสามารถสู่การกีฬาระดับสากล

(๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ทำให้เกิดโครงข่ายทางหลวงห้องถิ่นที่เชื่อมกับเส้นทางหลัก เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานบ้านเมืองให้น่าอยู่
๒. ทำให้เกิดแหล่งน้ำด้านการเกษตร/อุปโภคบริโภค ที่มีระบบการบริหารจัดการน้ำอย่าง มีประสิทธิภาพร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ภาครัฐ ภาคท้องถิ่น และภาคประชาชนในชุมชน

(๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

๑. ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีคุณธรรมมีจิตสาธารณะ ชุมชนเข้มแข็ง
๒. ทำให้มีการพัฒนาและเพิ่มทักษะในการดำรงชีวิตแก่ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ และ ผู้ติดเชื้อเอ็ตสี

(๖) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการแบบบูรณาการ

๑. ทำให้บุคลากรในองค์กรมีศักยภาพที่สอดคล้องต่อการกิจและกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพ
๒. ทำให้เกิดการบริหารจัดการแบบบูรณาการร่วมกันทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ/ห้องถิ่น/ภาคเอกชน/ประชาชน
๓. เพื่อสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาห้องถิ่น

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรธานี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

๑. วิสัยทัศน์ (Vission)

“บูรณาการการพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีคุณภาพ เพื่อส่งเสริมให้จังหวัดอุดรธานีเป็นเมืองน่าอยู่ เป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงอย่างยั่งยืน”

๒. พั้นธกิจ (Mission)

๑. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด
 ๒. การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ
 ๓. การพัฒนาอุปกรณ์และส่งเสริมการลงทุน
 ๔. การส่งเสริมการท่องเที่ยว และกีฬา
 ๕. การจัดการศึกษา
 ๖. การสังคมสงเคราะห์และพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชราและผู้ด้อยโอกาส
 ๗. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
 ๘. การคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 ๙. การส่งเสริมประชาธิรัฐ ความเสมอภาคและสิทธิเสรีภาพของประชาชน
 ๑๐. การส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
 ๑๑. การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และมลพิษต่างๆ
 ๑๒. การรักษาความสงบเรียบร้อย ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนา (Strategy)

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการค้าการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในอนุภาคลุ่มน้ำโขง

แนวทางการพัฒนา

- ๑.) ส่งเสริมอุตสาหกรรมและพัฒนาแรงงานมุ่งสู่ความเป็นเลิศ
 - ๒.) ส่งเสริมการตลาดและแผนธุรกิจให้แก่กลุ่มเป้าหมายอุดรธานี ๔.๐
 - ๓.) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ
 - ๔.) สร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์และบริการเพื่อให้แข็งขันได้

๓.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมการพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรม ยกระดับมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์

แนวทางการพัฒนา

- ๑.) ขยายผลองค์ความรู้การทำเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 - ๒.) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการเกษตร
 - ๓.) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์
 - ๔.) ส่งเสริมการตลาดสินค้าเกษตร

๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๓ การยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สังคม มีความพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และเทคโนโลยี

แนวทางการพัฒนา

- ๑.) ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมสังคมผู้สูงอายุสุขภาพดี
- ๒.) พัฒนาคุณภาพการศึกษาและคุณภาพชีวิตคนอุดรธานีทุกกลุ่มวัย
- ๓.) ลดความเสี่ยงด้านสังคมคนอุดรธานีด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๔.) พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านสังคมคุณภาพชีวิต

๓.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๔ การยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมใหม่ซ์ การท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมกีฬา โดยใช้อัตลักษณ์และศักยภาพด้านที่ดีที่สุดเพื่อสร้างความเป็นมืออาชีวศูนย์กลางของอนุภาคลุ่มน้ำโขง

แนวทางการพัฒนา

- ๑.) ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์จุดขายโดยเน้นศักยภาพที่มีเอกลักษณ์
- ๒.) สนับสนุนการสร้างคลัสเตอร์เชื่อมโยงกลุ่มผู้ผลิตสินค้า
- ๓.) พัฒนาบุคลากรด้านอุตสาหกรรมใหม่ซ์ การท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมกีฬา
- ๔.) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการบริหารจัดการ
อุตสาหกรรมใหม่ซ์ การท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมกีฬา

๓.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ ประโยชน์อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- ๑.) ปกป้อง อนุรักษ์ พื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๒.) พัฒนาแหล่งน้ำและนำไบใช้ประโยชน์อย่างสูงสุด
- ๓.) ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมและการนำกลับมาใช้ประโยชน์
- ๔.) พัฒนาระบบเครือข่ายด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๖ การเสริมสร้างความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตรัฐสิ่นของประชาชน
แนวทางการพัฒนา

- ๑.) ส่งเสริมการเรียนรู้ถึงการปกป้องในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์
ทรงเป็นพระประมุข
- ๒.) ป้องกันปัญหาและแก้ไขปัญหายาเสพติดและจัดระเบียบสังคม
- ๓.) รักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- ๔.) ยกระดับมาตรฐานการบริหารจัดการด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๓.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๗ ด้านบริหารจัดการแบบบูรณาการ

แนวทางการพัฒนา

- ๑.) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของห้องถังทุกๆ ด้านตามหลักบริหารบ้านเมืองที่ดี
- ๒.) ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาห้องถัง
- ๓.) ประสานบูรณาการแผนพัฒนาห้องถังมิให้เกิดความทับซ้อนของพื้นที่ในการดำเนินงาน เพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน

๖. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

เทศบาลตำบลผักထะ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อแสดงสถานการณ์ในอุดมคติซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า ซึ่งจะสามารถสะท้อน ถึงสภาพการณ์ของท้องถิ่นในอนาคตอย่างรอบด้าน ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคตต่อไปนี้

“ตำบลผักထะ ผู้คนนำรัก อนุรักษ์ธรรมชาติ พัฒนาการลงทุน สนับสนุนการท่องเที่ยว”

คำขวัญ

“วัดธรรมณีแหล่ง พุทธธรรม เลิศล้ำงานประเพณี ของดี ถิ่นโบราณ
หนองหารแหล่งท่องเที่ยว เชี่ยวชาญงานโอท็อป”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมการเกษตร
๓. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิตที่ดี
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕. ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา และการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น
๖. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการแบบบูรณาการและการบริการเพื่อประโยชน์ของประชาชน

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. มีการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน อย่างต่อเนื่องเป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์ต่อชุมชนอย่างทั่วถึง
๒. มีผลผลิตทางการเกษตรที่มีความปลอดภัย มีคุณภาพมีมาตรฐาน พัฒนาทั้งส่งเสริมการตลาดในชุมชนให้เข้มแข็ง
๓. คุณภาพชีวิตของประชาชนอยู่ในเกณฑ์ดี ประชาชนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง มีการบริการสาธารณสุขที่ทั่วถึง มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๔. เป็นสถานที่ที่มีสภาพแวดล้อมดี มีความเป็นธรรมชาติ ส่งเสริมกิจกรรมปลูกจิตสำนึกการรักษาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่
๕. ยกระดับการจัดการศึกษาในแต่ละระดับให้มีความทันสมัย สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้ง่าย สะดวก ครบคุ้มกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีอันดีงามในท้องถิ่น
๖. ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น พัฒนาการบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพรวดเร็ว ครอบคลุมเพื่อให้บริการประชาชนแบบรวมและต่อเนื่อง

๒.๕ ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของจำนวนโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานที่นำมาปฏิบัติ มีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละห้า ของจำนวนโครงการโครงสร้างพื้นฐานในแต่ละปี
๒. รายได้ของประชากรในพื้นที่มีจำนวนเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละหนึ่ง โดยเปรียบเทียบกับการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ในปีที่ผ่านมา
๓. ร้อยละของผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่ การลักษณะ และอัตราการบาดเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุมีจำนวนลดลง จากปีที่ผ่านมา คุณภาพชีวิตประชาชนอยู่ในระดับดีมีความสุข
๔. ร้อยละของปริมาณขยะและน้ำเสียลดลง จากปีที่ผ่านมา พื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
๕. ร้อยละ ๘๐ ของจำนวนเด็กในพื้นที่ต้องได้รับการศึกษา และต้องมีสถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ในการจัดการศึกษาอย่างพอเพียง
๖. มีการพัฒนาส่งเสริมศักยภาพของบุคลากรในหน่วยงาน ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินกิจกรรมของเทศบาลอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

เทศบาลตำบลผักตบ ได้กำหนดยุทธศาสตร์และแผนงาน เป็นกรอบและแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ ดังนี้

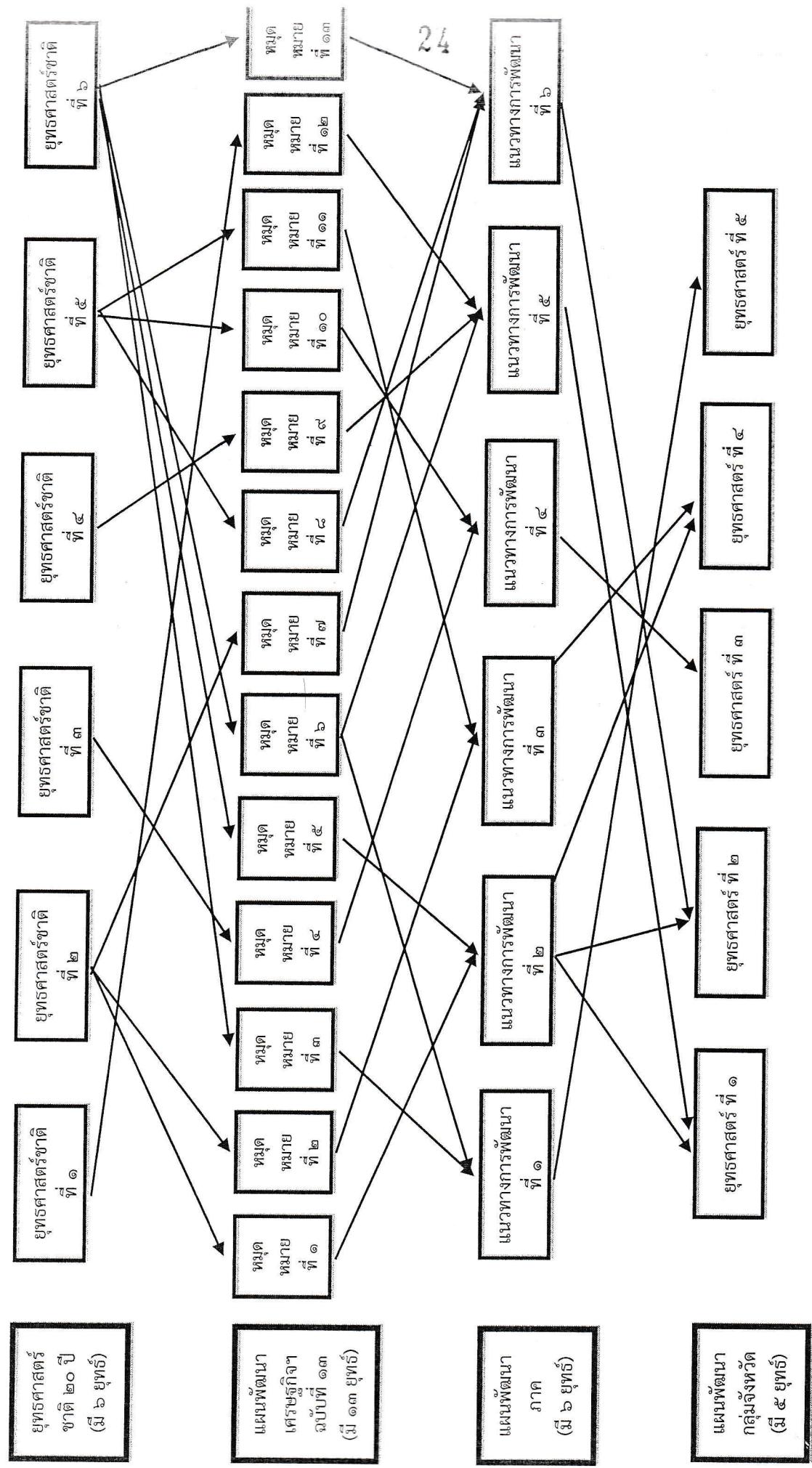
ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
๑. ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	<ol style="list-style-type: none"> ๑.๑ การก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม ระบบคมนาคมให้มีความสะดวก ๑.๒ การก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม ขยายเขตระบบไฟฟ้าและน้ำประปา ๑.๓ การก่อสร้าง ขุดลอก ปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคและการเกษตร ๑.๔ การก่อสร้างและปรับปรุงภูมิทัศน์
๒. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมการเกษตร	<ol style="list-style-type: none"> ๒.๑ แนวทางการพัฒนาสนับสนุนงบประมาณเพื่อการประกอบอาชีพและสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ๒.๒ แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมด้านการเกษตรและการเลี้ยงสัตว์ ๒.๓ แนวทางการพัฒนาทักษะฝีมือและคุณภาพของศินค้าภายใต้ภูมิปัญญาและเทคโนโลยีที่ทันสมัยและส่งเสริมด้านการตลาด
๓. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสังคมคุณภาพชีวิตที่ดี	<ol style="list-style-type: none"> ๓.๑ แนวทางการพัฒนาส่งเสริมด้านสาธารณสุข ป้องกันโรค ๓.๒ แนวทางการพัฒนาช่วยเหลือด้านสวัสดิการ และสังคมสิ่งแวดล้อมที่ดีแก่เด็กยากจน ผู้ติดเชื้อเอชไอวี

	<p>คนพิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม</p> <p>๓.๓ แนวทางการพัฒนาด้านการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน</p> <p>๓.๔ แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมด้านการกีฬาและนันทนาการ</p>
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	<p>๔.๑ แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว</p> <p>๔.๒ แนวทางการพัฒนาการส่งเสริมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๔.๓ แนวทางการพัฒนาด้านการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม</p> <p>๔.๔ แนวทางการพัฒนาด้านการกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลแบบยั่งยืน</p>
๕. ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาและการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น	<p>๕.๑ แนวทางการพัฒนาส่งเสริมด้านการศึกษาที่ทันสมัย</p> <p>๕.๒ แนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น กิจกรรมและวันรัฐพิธีสำคัญต่างๆ</p>
ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
๖. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการแบบบูรณาการและการบริการเพื่อประโยชน์ของประชาชน	<p>๖.๑ แนวทางการพัฒนา/ปรับปรุงอาคารสำนักงานวัสดุอุปกรณ์ และทรัพย์สิน</p> <p>๖.๒ แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการร่วมกับ อปท.และทุกภาคส่วน</p> <p>๖.๓ แนวทางพัฒนาการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร</p> <p>๖.๔ แนวทางการพัฒนาการส่งเสริมศักยภาพของผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาเทศบาล พนักงานลูกจ้าง เพื่อปรับกระบวนการทัศน์และเสริมสร้างศักยภาพความเข้มแข็งของหน่วยงาน</p> <p>๖.๕ แนวทางการพัฒนาการบริการสาธารณูปโภค คุณภาพรวดเร็ว ครบวงจรเพื่อให้บริการประชาชนแบบองค์รวมและต่อเนื่อง และส่งเสริมการบริการประชาชนแบบ One Stop Service</p>

๒.๖ กลยุทธ์

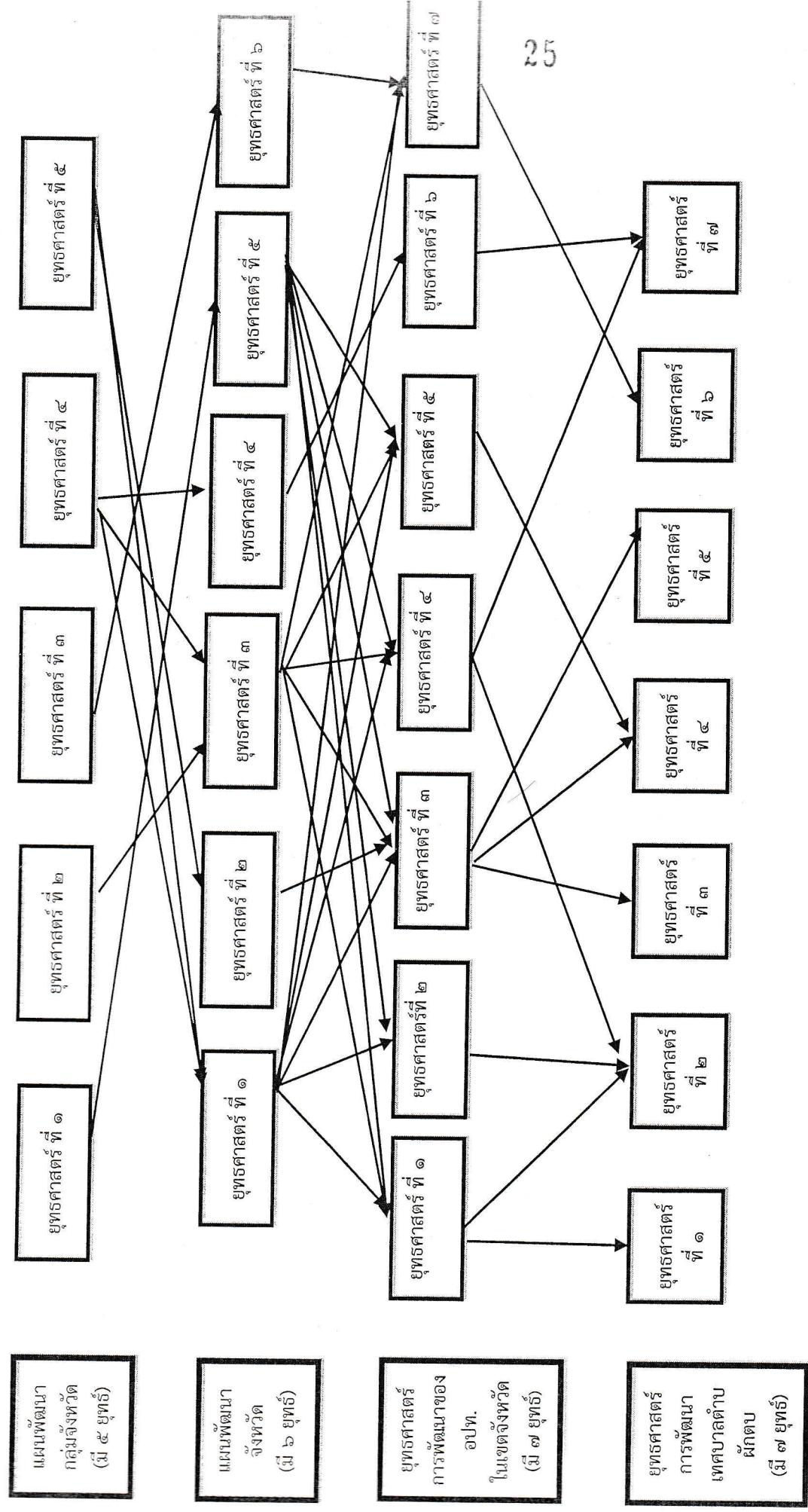
๑. กลยุทธ์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ๒ กลยุทธ์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและส่งเสริมการเกษตร
๓. กลยุทธ์การพัฒนาด้านพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดี
๔. กลยุทธ์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว การจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕. กลยุทธ์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น
๖. กลยุทธ์การพัฒนาด้านการบริหารงาน

ရန်ကုန်မြို့၏ အဆင့်မြတ်ဆုံး ပေါ်လေသာ ပုဂ္ဂန်များ

(ທ.ອ)

25

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-६७-

(四)

(ต่อ)

ก บุคคลต้องดูแล ให้ดูแลอย่างดี (ม.ว.ส.ส.ค.-๙๕๗๐)	ยศครศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด อุดรธานี (พ.ศ.๙๕๑๖-๙๕๗๐)	ประดิษฐ์นราพรบานตาม แผนพัฒนาการพัฒนาชุมชน จังหวัด อุดรธานี (พ.ศ.๙๕๑๖-๙๕๗๐)	ประดิษฐ์นราพรบานตาม แผนพัฒนาการพัฒนาชุมชน จังหวัดอุดรธานี ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ^๑ ต้อนบุญ ๑ (พ.ศ.๙๕๑๖-๙๕๗๐)	แผนพัฒนาชุมชน ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๙๕๑๖-๙๕๗๐)
ก บุคคลต้องดูแล ให้ดูแลอย่างดี (ม.ว.ส.ส.ค.-๙๕๗๐)	ยศครศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด อุดรธานี (พ.ศ.๙๕๑๖-๙๕๗๐)	ประดิษฐ์นราพรบานตาม แผนพัฒนาการพัฒนาชุมชน จังหวัด อุดรธานี (พ.ศ.๙๕๑๖-๙๕๗๐)	ประดิษฐ์นราพรบานตาม แผนพัฒนาการพัฒนาชุมชน จังหวัดอุดรธานี ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ^๑ ต้อนบุญ ๑ (พ.ศ.๙๕๑๖-๙๕๗๐)	แผนพัฒนาชุมชน ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๙๕๑๖-๙๕๗๐)

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

โดยใช้เทคนิคการ SWOT Analysis เพื่อพิจารณาศักยภาพการพัฒนา ดังนี้

การวิเคราะห์ SWOT Analysis เพื่อพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (Strength - S) จุดอ่อน (Weakness - W) และปัจจัยภายนอก ได้แก่ โอกาส (Opportunity - O) และอุปสรรค (Threat - T) จะทำให้เราทราบ ถึงสถานการณ์พัฒนาของท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี ผู้ที่มีหน้าที่ในการพัฒนาท้องถิ่นสามารถนำวิเคราะห์สถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งที่อยู่ภายในและภายนอกท้องถิ่น สามารถนำมาวางแผนเพื่อตัดสินใจในการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างเป็นระบบ

ปัจจัยภายใน หรือจุดแข็ง จุดอ่อนของท้องถิ่น ประกอบด้วยด้านต่างๆ ที่ต้องนำมาพิจารณา ดังนี้

- การบริหารท้องถิ่น ได้แก่ การแบ่งส่วนงาน การวางแผน การประสานการมอบอำนาจ การกำกับดูแล เป็นต้น

- ระเบียบ ข้อกฎหมาย
- บุคลากรในท้องถิ่น ได้แก่ อัตรากำลัง คุณภาพ วินัย ทัศนคติ พฤติกรรม เป็นต้น
- งบประมาณ รวมทั้งความช่วยเหลือต่างๆ
- ระบบฐานข้อมูล
- การประสานงาน/การอำนวยการ/ความร่วมมือจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
- ทรัพยากร เครื่องมือและอุปกรณ์ในการทำงาน

วิเคราะห์จุดแข็ง (Strength - S) ของท้องถิ่น เป็นการพิจารณาปัจจัยภายในท้องถิ่นที่มี ความสามารถ ศักยภาพ และส่งเสริมความสำเร็จต่อการพัฒนา

วิเคราะห์จุดอ่อน (Weakness - W) เป็นการพิจารณาปัจจัยภายในท้องถิ่นที่มีส่วนด้อย มีความอ่อนแอกันจำกัด และความไม่พร้อมส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น

ปัจจัยภายนอก หรือโอกาสและอุปสรรคต่อท้องถิ่น ประกอบด้วยด้านต่างๆ ซึ่งจะต้องนำมาพิจารณา ดังนี้

- ด้านการเมือง รวมถึงระดับความเข้มแข็ง และกลุ่มพลประโยชน์
- ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ เศรษฐกิจรวมในเขตพื้นที่ (เช่น ผลผลิต รายได้ รายจ่าย การออม การลงทุน กำไร ที่ดิน แรงงาน) การเกษตรกรรม การพาณิชยกรรม การค้าสัมภาระ เป็นต้น
- ด้านสังคม
- นโยบายรัฐบาล/กฎหมาย
- เทคโนโลยี

วิเคราะห์โอกาส (Opportunity - O) เป็นการศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอกว่ามีสภาพเป็นเช่นไร เหตุการณ์สถานการณ์โลก ของประเทศ ของจังหวัด และของอำเภอที่เกิดขึ้นจะส่งผลต่อท้องถิ่นอย่างไร มีการเปลี่ยนแปลง ใดที่เป็นประโยชน์ หรือเป็นโอกาสอันดีต่อท้องถิ่น โดยจะต้องพิจารณาทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมการเมืองการปกครอง และเทคโนโลยี

วิเคราะห์อุปสรรค (Threat - T) เป็นการศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นอุปสรรค หรือภาวะ คุกคาม ก่อให้เกิดผลเสียหรือเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยจะต้องพิจารณาทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และเทคโนโลยี

จะเป็นได้ว่าวิเคราะห์ SWOT (S-จุดแข็ง W-จุดด้อย O-โอกาส และ T-อุปสรรค) ของท้องถิ่นนี้ จะทำให้เราสามารถนำมาวางแผนเพื่อพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างเป็นระบบ จะเห็นถึงศักยภาพของท้องถิ่น สำหรับปัจจัยภายนอก จุดแข็งที่ท้องถิ่นมีและสามารถนำมาพัฒนาต่อยอดได้ อีกทั้งจุดด้อยที่วิเคราะห์ได้มาสามารถนำไปแก้ไขได้ เช่น ทั้งน้ำท่วม (ท.ส.ส.อ.ส.ส.ส.) และโรคระบาด ต.ส.ส.ส.

ส่วนปัจจัยภายนอก ในส่วนของโอกาสยังเป็นส่วนเสริมศักยภาพท้องถิ่นให้เป็นอย่างดี ส่วนอุปสรรคต่าง ๆ ที่เป็นปัจจัยภายนอกที่ยากต่อการควบคุม เราสามารถนำมาวางแผนเพื่อปรับตัวให้ได้รับผลกระทบน้อยที่สุด

สิ่งที่จะต้องนำมาพิจารณาในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาในเทศบาลนั้น มีรายชื่อตอนเนื่องจากจะต้องมีการบูรณาการการพัฒนาอย่างมีระบบ เน้นการร่วมมือเพื่อให้การพัฒนามีทิศทางเดียวกันกับการพัฒนาตั้งแต่ระดับห้องถิ่นไปจนถึงระดับชาติ แต่ระดับห้องถิ่นเองต้องค้นหาศักยภาพ หรืออัตลักษณ์ของห้องถิ่นให้ได้ เพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาห้องถิ่น ดังนั้น สิ่งที่ต้องนำมาพิจารณาเพื่อเป็นกรอบในการจัดทำยุทธศาสตร์ของห้องถิ่น มีดังนี้

การวิเคราะห์ศักยภาพในภาพรวมของเทศบาลตำบลผักตบ

จุดแข็ง (Strengths : S) เทศบาลตำบลผักตบ	จุดอ่อน (Weaknesses : W) เทศบาลตำบลผักตบ
๑. ห้องถิ่นมีหน่วยงานราชการที่มีโครงสร้างชัดเจน มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย มีภารกิจและสามารถเปลี่ยนแปลงปรับปรุงได้ตามภารกิจที่ได้รับเพิ่มขึ้นตลอดเวลา	๑. ห้องถิ่นขาดบุคลากรที่มีความรู้เฉพาะด้าน โดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยว และการพัฒนาผังเมืองรวมเพื่อนำไปต่อยอดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว

จุดแข็ง (Strengths : S) เทศบาลตำบลผักตบ (ต่อ)	จุดอ่อน (Weaknesses : W) เทศบาลตำบลผักตบ (ต่อ)
๒. ห้องถิ่นมีแผนพัฒนาที่ชัดเจน และมีภารกิจที่มีความหลากหลาย เช่นการจัดทำแผน การทำงานร่วมกับหน่วยงาน หรือส่วนราชการอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีส่วนร่วมของประชาชน	๒. ความต้องการและความหวังของประชาชนต่อหน่วยงานราชการในห้องถิ่นมีสูง ในส่วนการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน
๓. มีเครื่องมือและงบประมาณที่เพียงพอ สามารถสนับสนุนความต้องการของประชาชนตามลำดับ ซึ่งเป็นเพื่อความชัดเจนในการติดต่อประสานงาน	๓. พื้นที่ห่างไกลจังหวัด ทำให้การประสานงานกับหน่วยงานราชการลำบาก
๔. ห้องถิ่นมีสู่สู่บริหารห้องถิ่นที่มีมาจากการเลือกตั้งของประชาชนในห้องถิ่น สามารถกำหนดนโยบายในการพัฒนาห้องถิ่นได้เองภายใต้การบูรณาการ	๔. มีระเบียบ/กฎหมายใหม่ๆ จำนวนมาก ทำให้การปฏิบัติของบุคลากรไม่ทันต่อเหตุการณ์
๕. ห้องถิ่นมีศักยภาพและศักยภาพที่ดี สามารถสนับสนุนความต้องการของประชาชนในห้องถิ่น ซึ่งเป็นการติดต่อประสานงานอย่างต่อเนื่อง	๕. บุคลากรที่มีส่วนในการพัฒนาห้องถิ่นมีภารกิจหนักหนา ทำให้เกิดการทำงานไม่มีความต่อเนื่อง และประสบการณ์ในการทำงานน้อย
๖. มีสภาพเทศบาลที่สามารถออกข้อบัญญัติได้เอง ภายใต้การบูรณาการ	๖. ขาดแคลนแหล่งน้ำใช้เพื่ออุปโภค บริโภค และเพื่อการเกษตรตลอดปี โดยเฉพาะในฤดูร้อน
๗. มีอัตรากำลัง และสามารถกำหนดกรอบอัตรากำลังได้ลงตัว ตามภารกิจที่เพิ่มขึ้นเพื่อสนับสนุนต่อการพัฒนาห้องถิ่นตามงบประมาณ	๗. การเคลื่อนย้ายแรงงานของประชาชนเพื่อทำงานในเมืองใหญ่ และต่างประเทศ
๘. ผู้บริหารและฝ่ายนิติบัญญัติมาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรงทำให้เข้าใจ ปัญหาความเดือดร้อน และความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง	๘. ประชาชน และเยาวชนในห้องถิ่นยังขาดจิตสำนึกสาธารณะ
๙. มีรายได้จากการจัดเก็บรายได้เป็นของตนเอง รวมถึงงบประมาณภาครัฐและเงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้ ทำให้ค่อนข้างตัวในการบริหารงานและการพัฒนา	๙. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการร่วมจัดทำแผนพัฒนาห้องถิ่นยังน้อย ไม่ครอบคลุมทุกกลุ่มทุกเครือข่าย และความไม่เข้าใจสิทธิในการแสดงออกความคิดเห็น
๑๐. มีเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอและทันสมัย	๑๐. ประชาชนยังมีระบบความคิดที่สร้างสรรค์ หรือการประกอบอาชีพแบบเดิมๆ เช่น การปลูกพืชเชิงเดียว ฯลฯ
๑๑. มีพื้นที่ขนาดเล็กง่ายต่อการบริหาร การพัฒนาและดูแลอย่างดี	

<p>๑๒. มีหน่วยงานราชการที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด และสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็ว</p> <p>๑๓. สภาพพื้นดิน/แหล่งน้ำค่อนข้างสมบูรณ์เหมาะสมกับการปลูกพืชผลทางการเกษตร</p> <p>๑๔. พื้นที่เหมาะสมกับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรอินทรีย์ รวมทั้งเกษตรแบบพึ่งพาตนเอง</p> <p>๑๕. มีกลุ่มองค์กรภาคประชาชน สามารถประสานงานและขอความร่วมมือได้</p> <p>๑๖. มีผลผลิตภาคการเกษตร เช่น อ้อย มันสำปะหลัง และยางพาราในอัตราสูง</p> <p>๑๗. ยึดหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีในการบริหารงาน</p> <p>๑๘. มีวัด หรือสถานปฏิบัติธรรมหลายแห่ง ซึ่งสามารถพัฒนาเสริมสร้างความพร้อมให้เป็นแหล่งพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของเยาวชน และประชาชนในท้องถิ่นได้</p> <p>๑๙. มีการอนุรักษ์ 申บรรธรรมเนียม ประเพณี และภูมิปัญญา ท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง</p>	<p>๑๐. งบประมาณของหน่วยงานที่มีหน้าที่พัฒนาท้องถิ่นค่อนข้างจำกัด ทำให้ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนยังไม่ครอบคลุมเพียงพอ</p> <p>๑๑. ประชาชนในท้องถิ่นยังขาดการร่วมคิดร่วมทำ ร่วมแสดงออกกับหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบต่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างเพียงพอ</p> <p>๑๒. มีการรวมกลุ่มต่าง ๆ อย่างหลวม ๆ ทำให้แสดงศักยภาพที่แท้จริงออกมาไม่ได้</p> <p>๑๓. ขาดแหล่งความรู้ให้กับชุมชน หรือการจัดตั้งศูนย์รวมข้อมูลของท้องถิ่น</p> <p>๑๔. การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรมีน้อย</p> <p>๑๕. ท้องถิ่นยังขาดการการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>
--	---

โอกาส (Opportunities : O) เทศบาลตำบลผักตบ	ปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threats : T) เทศบาลตำบลผักตบ
<p>๑. ห้องถีน มีพื้นที่เหมาะสมสอดคล้องกับวิสัยทัศน์กลุ่ม จังหวัด และยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอุดรธานีอย่างดี</p> <p>๒. หน่วยงานมีส่วนในการพัฒนาห้องถีน มีแนวโน้มของ รายได้ที่ได้รับจัดสรรมากขึ้น ตามลำดับแผนกระจายอำนาจฯ</p> <p>๓. ก្នុងมายกระจาຍอำนาจฯ เอื้อต่อการบริหารงาน ห้องถีน</p>	<p>๑. เส้นทางคมนาคมระหว่างจังหวัดถึงห้องถีน ยังไม่ได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องเท่าที่ควร ยังเป็น เส้นทางที่แคบอยู่ ไม่เหมาะสมกับการสัญจรของ ประชาชนที่มีيانพาหนะเพิ่มมากขึ้น</p> <p>๒. การปลูกพืชเศรษฐกิจเชิงเดียวมาก จนเกินไป ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อรายได้ของ ประชาชนในห้องถีน หากเกิดสภาพราคาพืชผล ตกต่ำ</p>

โอกาส (Opportunities : O) เทศบาลตำบลผักตบ (ต่อ)	ปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threats : T) เทศบาลตำบลผักตบ (ต่อ)
๔. มีการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีมากขึ้น ทำให้มีความสะดวกคล่องตัว และมีประสิทธิภาพในการทำงานเพื่อพัฒนาท้องถิ่นมากขึ้น	๓. ความเป็นอิสระของหน่วยงานที่มีหน้าที่พัฒนาท้องถิ่นยังไม่เต็มที่ ยังต้องอยู่ภายใต้การกำกับ ควบคุมดูแลจากส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค
๕.นโยบายรัฐบาลสนับสนุนให้แต่ละท้องถิ่นมีบทบาทในการอนุรักษ์พื้นฟู เผยแพร่ และถ่ายทอดวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นมากขึ้น พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๒ สนับสนุนให้มีการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างเท่าเทียมกันและทั่วถึง	๔. ราคาน้ำมันแพงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตในทุก ๆ ด้านของประชาชน
๖. ระบบประกันสุขภาพดี การงานแบบเทศบาล เป็นที่ยอมรับว่า	๕. ราคាភลิตทางเกษตรของประชาชนส่วนใหญ่ต่ำต่อเนื่อง

สามารถให้บริการแก่ประชาชนได้ในระดับดี มีวิัฒนาการที่
ยาวนานพอที่จะสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ของประชาชน

๗. จังหวัดส่งเสริมสนับสนุนให้แต่ละห้องถินมีบทบาทในการอนุรักษ์พื้นฟู เมืองและถ่ายทอด

๘. การพัฒนาพื้นที่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

๙. การเห็นต่างทางการเมืองเป็นเรื่องสำคัญ
๑๐. ปัญหารายได้น้อยกว่ารายจ่าย การว่างงาน
เนื่องจากทำการเกษตรตามฤดูกาล อีกทั้งยังเป็น
การปลูกพืชเชิงเดียว

๑๑. แหล่งเงินทุนภายนอกไม่เพียงพอ

๑๒. แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวไม่
ชัดเจน